

ЗАПОРІЗЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

21 грудня 2015 року о 15 год. 40 хв.
м.Запоріжжя

Справа № 808/8727/15

Запорізький окружний адміністративний суд у складі

головуючого судді Шари І.В.

за участю секретаря судового засідання Панасенка О.О.

представників сторін:

позивача - Мірошника І.В., Москаленка А.В.

відповідача - Андросович Г.Є.

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу

за позовом Іноземного підприємства "Торговий дім ЄПК - Запоріжжя", м. Запоріжжя

до Державної податкової інспекції у Шевченківському районі м.Запоріжжя Головного управління ДФС у Запорізькій області

про скасування податкового повідомлення - рішення

ВСТАНОВИВ:

Позивач, Іноземне підприємство «Торговий дім ЄПК - Запоріжжя», звернувся до Запорізького окружного адміністративного суду з позовом до Державної податкової інспекції у Шевченківському районі м. Запоріжжя Головного управління Державної фіскальної служби у Запорізькій області (далі - відповідач), в якому позивач просить суд скасувати податкове повідомлення - рішення №001722201 від 17.11.2015.

В обґрунтування позовних вимог посилається на те, що відповідач за результатами перевірки дійшов необґрунтованих висновків про те, що позивач протягом 2013 - 2014 років здійснював господарські операції, які відповідно до приписів [Податкового кодексу України](#) є контрольованими. Позивач зазначив, що господарські операції між позивачем та ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація, м. Москва) не підпадають під ознаки контрольованих операцій, визначення яких наведено у п. [39.2](#) ст. [39](#) [Податкового кодексу України](#). За таких обставин, позивач вважає, що не повинен був подавати до контролюючих органів звіти про контрольовані операції з ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація, м. Москва), а відтак контролюючим органом безпідставно застосовано до позивача штрафні санкції за неподання

звіту. Крім того, позивач послався на те, що протягом 2014 року він мав господарські взаємовідносини з ВАТ «Молдавський металургійний завод» та ТОВ «ТД ЄПК - Казахстан», які в силу приписів [Податкового кодексу України](#), також не підпадають під ознаки контрольованих операцій, у зв'язку з чим у позивача відсутні підстави для подачі звіту про контрольовані операції з вищевказаними контрагентами. Просить задовольнити позовні вимоги.

Відповідач проти позову заперечує. В обґрунтування заперечень посилається на те, що під час проведення перевірки було встановлено, що позивачем протягом 2013-2014 років здійснювались контрольовані операції з ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація, м. Москва), проте, позивачем у передбачені законодавством строки звіти про контрольовані операції за звітні періоди 2013 - 2014 роки до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику подано не було, що призвело до застосування контролюючим органом штрафних санкцій. Просить відмовити в задоволенні позовних вимог.

Суд, заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, оцінивши надані докази, їх достатність і взаємний зв'язок у сукупності, вважає за необхідне зазначити наступне.

З матеріалів справи встановлено, що Іноземне підприємство «Торговий дім ЄПК - Запоріжжя» зареєстровано за №1 103 102 0000 020099 від 25.07.2007, знаходиться на обліку в ДПІ у Шевченківському районі м. Запоріжжя з 26.07.2007, є платником податку на додану вартість відповідно до свідоцтва від 10.08.2007 №100058200.

В період з 15.10.2015 по 21.10.2015 співробітниками ДПІ у Шевченківському районі м. Запоріжжя проведено позапланову виїзну перевірку позивача з питань дотримання вимог пп.[39.4.2](#) п.[39.4](#) ст.[39 Податкового кодексу України](#) (в редакції, що діяла до 01.01.2015) в частині неподання звітів про контрольовані операції за період 2013 - 2014 роки, за результатами якої складено акт №100/08-30-22-01/35300916 від 28.10.2015 (далі - акт перевірки).

Згідно висновків даного акту встановлено порушення позивачем пп.[39.4.2](#) п.[39.4](#) ст.[39 Податкового кодексу України](#) та п.2 розділу II Прикінцеві положення Закону України від 28.12.2014 №72-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням» в частині неподання Звіту про контрольовані операції за 2013 та 2014 роки.

На підставі акту передвіки контролюючим органом прийнято податкове повідомлення - рішення №0001722201 від 17.11.2015, яким до позивача застосовано штрафні санкції в розмірі 709500,00 грн., в т.ч. за 2013 рік - 344100,00 грн. та за 2014 рік - 365400,00 грн.

Позивач, не погодившись з прийнятим податковим повідомленням - рішенням, звернувся з позовом до суду.

Надаючи оцінку спірним правовідносинам, суд виходить з приписів ч.3 [ст.2 Кодексу адміністративного судочинства України](#) (далі - [КАС України](#)), відповідно до яких у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, адміністративні суди перевіряють: чи прийняті (вчинені) вони на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України; використанням повноважень з метою, з якою це повноваження надано; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії): безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації; пропорційно, зокрема з дотриманням

необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Згідно з ч.1 [ст.2 КАС України](#) завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Відповідно до ч.2 [ст.71 КАС України](#) в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Відповідно до [ст.19 Конституції України](#) органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Оскільки підставою прийняття оскаржуваних податкових повідомлень-рішень стали висновки акту перевірки, для вирішення позовних вимог суд вважає необхідним дослідити обґрунтованості цих висновків.

З акту перевірки судом встановлено, що підставою для прийняття оскаржуваного податкового повідомлення - рішення став висновок відповідача про те, що позивачем протягом 2013-2014 років здійснювались контрольовані операції з ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація, м. Москва), проте, позивачем у передбачені законодавством строки звіти про контрольовані операції за звітні періоди 2013 - 2014 роки до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику подано не було, що призвело до застосування контролюючим органом штрафних санкцій.

Відповідно до пп.[14.1.251-1](#) п.[14.1](#) ст.[14 Податкового кодексу України](#) трансфертне ціноутворення - система визначення звичайної ціни товарів та/або результатів робіт (послуг) в операціях, визнаних відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#) контрольованими.

Згідно з пп.[14.1.71](#) п.[14.1](#) ст.[14 Податкового кодексу України](#) звичайна ціна - ціна товарів (робіт, послуг), визначена сторонами договору, якщо інше не встановлено цим Кодексом. Якщо не доведено зворотне, вважається, що така звичайна ціна відповідає рівню ринкових цін. У разі якщо ціни (націнки) на товари (роботи, послуги) підлягають державному регулюванню згідно із законодавством, звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайна ціна операції визначається відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#), але не може бути меншою за мінімальну або індикативну ціну.

Суд зазначає, що пунктом [39.1](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) встановлені принципи трансфертного ціноутворення.

Так, податковий контроль за трансфертним ціноутворенням передбачає коригування податкових зобов'язань платника податків до рівня податкових зобов'язань, розрахованих за умови відповідності комерційних та/або фінансових умов контрольованої операції

комерційним та/або фінансовим умовам, які мали місце під час здійснення зіставних операцій, передбачених цією статтею, сторони яких не є пов'язаними особами.

Визначення ціни під час здійснення контрольованих операцій проводиться за методами, встановленими пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість.

Ціна в контрольованій операції для цілей оподаткування визнається звичайною, якщо центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, не доведено зворотне або платником податків використано ціну, зазначену в договорі про взаємне узгодження цін під час здійснення контрольованих операцій, порядок укладення якого визначено пунктом 39.6 цієї статті, та ціну, зазначену в такому договорі, не може бути оскаржено в установленому цим Кодексом порядку.

У разі застосування платником податків під час здійснення контрольованих операцій цін, що не відповідають рівню звичайних цін на відповідні товари (роботи, послуги), та якщо внаслідок такої невідповідності виникає заниження податкового зобов'язання, платник податків має право самостійно провести коригування податкових зобов'язань і сплачених сум податку відповідно до підпункту 39.5.4 цієї статті.

Відповідно до підпунктів 39.2.2.1-39.2.2.3 пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) для визначення обсягу отриманих доходів та/або понесених витрат під час здійснення контрольованої операції платники податків і центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, проводять зіставлення такої контрольованої операції з іншими операціями, сторони яких не є пов'язаними особами.

Для цілей цього [Кодексу](#) операції визнаються зіставними, якщо вони здійснюються в однакових комерційних та/або фінансових умовах з контрольованою операцією.

Такі умови можуть бути визнані зіставними лише у разі, якщо відмінності між ними не мають істотного впливу на результати операції або можуть бути усунені шляхом коригування умов та/або результатів зіставних чи контрольованих операцій.

Під час визначення зіставності комерційних та/або фінансових умов зіставних операцій з умовами контрольованої операції здійснюється аналіз характеристик ринків товарів (робіт, послуг), на яких проводяться такі операції. При цьому відмінності в характеристиках таких ринків не повинні істотно впливати на комерційні та/або фінансові умови операцій, які на них здійснюються, або такі відмінності повинні бути враховані під час проведення відповідного коригування (пп. [39.2.2.8](#) п. [39.2](#) ст. [39 ПК України](#)).

Аналіз наведених положень [Податкового кодексу України](#) надає можливість зробити висновок про те, що завданням трансферного ціноутворення є встановлення звичайної ціни в контрольованій операції, з метою перевірки повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість.

Суд зазначає, що згідно з підпунктом [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) (тут і далі - в редакції станом на момент виникнення спірних правовідносин) для цілей цього [Кодексу](#) контрольованими операціями є:

- 39.2.1.1. господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами;

- господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - резидентами, які:

задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік;

застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року;

сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього [Кодексу](#), станом на початок податкового (звітного) року;

не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року;

- 39.2.1.2. господарські операції, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), в якій ставка податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижче, ніж в Україні, або який сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) за ставкою на 5 і більше відсоткових пунктів нижчою, ніж в Україні. Перелік таких держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України. Цей перелік держав (територій) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, публікує щороку в офіційних друкованих виданнях та на офіційному веб-сайті із зазначенням ставок податку на прибуток (корпоративний податок). Інформація про зміну ставок публікується протягом трьох місяців з моменту такої зміни.

- 39.2.1.3. у разі коли в державі (на території) реєстрації такого нерезидента встановлено більше ніж одну ставку податку на прибуток (корпоративного податку), платником податку подається довідка (або її нотаріально засвідчена копія), що підтверджує обрану нерезидентом ставку податку на прибуток (корпоративного податку), встановлену у державі його реєстрації, до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує податкову і митну політику, у строки, визначені підпунктом 39.4.2 цієї статті для подання звіту про контрольовані операції.

- 39.2.1.4. господарські операції, передбачені у підпунктах 39.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума таких операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний звітний календарний рік.

Отже, [Податковим кодексом України](#) визначено, що до контрольованих операцій належать операції, загальна сума яких з одним контрагентом протягом року дорівнює або перевищує 50 млн. гривень та що підпадають під одну з наступних умов:

- операції з пов'язаними резидентами, що відповідають певним критеріям, визначеними [статтею 39 ПКУ](#) та/або

- операції з пов'язаними нерезидентами та/або

- операції з непов'язаними нерезидентами, які зареєстровані в державі з встановленою ставкою податку на прибуток підприємств нижчою на 5 і більше відсотків ніж в Україні. Даний перелік затверджується Кабінетом Міністрів України та опубліковується на офіційному веб-сайті Міністерства доходів і зборів України.

З матеріалів справи встановлено та не заперечується представниками сторін, що у період з 01.01.2013 по 31.12.2014 позивач здійснював господарські операції з придбання підшипників у підприємства ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація), відповідно до укладених контрактів від 03.04.2012 №109/904/12, від 20.12.2012 №267/902/12 та від 06.05.2013 №141/902/13 на загальну суму 202 153 971,41 грн., в т.ч.:

- у 2013 році на загальну суму 115 218 919,74 грн. (в т.ч. за період з 01.09.2013 по 31.12.2013 на суму 37 194 144,25 грн.);

- у 2014 році на загальну суму 86 935 051,67 грн.

В бухгалтерському обліку позивача, відповідно до картки рахунку 632 «Розрахунки з іноземними постачальниками», вищезазначені операції відображені за 2013 рік: Дт 28 Кт 632 на суму 115 218 919,74 грн., в тому числі за період з 01.09.2013 по 31.12.2013 Дт 28 Кт 632 на суму 37 194 144,25 грн.; за 2014 рік: Дт 28 Кт 632 - 86 935 051,67 грн.

Під час розгляду справи судом встановлено, що позивач вважаючи господарські операції з ТОВ «ТД ЄПК» такими, що не підпадають під ознаки контрольованих не подавав до контролюючих органів звіти про контрольовані операції.

За таких обставин для вірного вирішення справи по суті необхідно встановити чи є господарські операції між позивачем ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація) такими, що підпадають під ознаки контрольованих у зв'язку з чим у позивача виникає обов'язок подання звіту про контрольовані операції.

Суд вважає за необхідне зазначити, що обов'язок подавати звіт про контрольовані операції виник у платників податків у зв'язку із набранням чинності [Податковим кодексом України](#), в редакції від 01.09.2013 року, яким внесено зміни, серед іншого, в [статтю 39 ПК України](#).

При цьому, суд звертає увагу на те, що господарські операції між позивачем та ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація) з 01.09.2013 по 31.12.2013 були проведені на суму 37 194 144,25 грн., що є меншим ніж мінімальний розмір господарських операцій за проведення яких подається звіт про контрольовані операції - 50 000 000,00 грн.

Отже, з урахуванням загальних принципів норм права, а саме норми відповідно до якої закон не має зворотної дії у часі, у позивача був відсутній обов'язок подавати звіт про контрольовані операції за 2013 рік, серед іншого у зв'язку з тим, що сума операцій за 2013 рік з ТОВ «ТД ЄПК» не була більшою ніж 50 мільйонів гривень.

Крім того, з пункту 1.1 статуту ІІ «ТД ЄПК - Запоріжжя» судом встановлено, що ІІ «ТД ЄПК - Запоріжжя» створене відповідно до діючого законодавства України у тому числі [Господарського кодексу України](#), [Цивільного кодексу України](#), [Законів України «Про режим іноземного інвестування»](#), є унітарним підприємством, яке діє виключно на основі власності іноземної юридичної особи яка є засновником і власником підприємства. Відповідно до пункту 1.3 статуту підприємство засноване та діє на основі власності юридичної особи - резидента Російської Федерації - Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім ЄПК» (розташоване за адресою: Росія, 115088, м. Москва, вул. Новооस्ताповська, будинок 5 будівля 14).

Як встановлено з матеріалів справи, позивач протягом 2013 - 2014 років мав господарські взаємовідносини з придбання підшипників у Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім ЄПК» (розташоване за адресою: Росія, 115088, м. Москва, вул. Новооस्ताповська, будинок 5 будівля 14).

Суд зазначає, що у відповідності до п.6 [ст.1 Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю»](#) нерезидентом юридичною особою вважаються юридичні особи, суб'єкти господарювання підприємницької діяльності, що не мають статусу юридичної особи з місцезнаходженням за межами України, у тому числі юридичні особи та інші суб'єкти підприємницької діяльності з участю юридичних осіб та інших суб'єктів підприємницької діяльності України.

[Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 року №143-р](#) затверджено «Перелік офшорних зон». Суд зазначає, що в переліку офшорних зон Російська Федерація відсутня. Тому юридична особа - нерезидент України Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім ЄПК», що зареєстроване та веде фінансово - господарську діяльність у Російській Федерації, на підставах визначених законодавством України, не є офшорною компанією і відповідно до неї не може застосовуватись податкове законодавство України як до компанії, що має статус офшору.

На підставі пп.[39.2.1.2](#), пп.[39.2.1.4](#) п.[39.2](#) ст.[39 Податкового кодексу України](#), контрольованими операціями вважаються - господарські операції (за умови, що їх сума за кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 000 000,00 грн. (без урахування податку на додану вартість) за відповідним календарний рік, однієї із сторін, яких є нерезидент, зареєстрований у державі, в якій ставка податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижче, ніж в Україні, або який сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) за ставкою 5 і більше відсотків пунктів нижчою ніж в Україні.

У відповідності до п.161.3 ст.161 Податкового кодексу України, під терміном «нерезиденти, що мають офшорний статус» розуміються нерезиденти, розташовані на території офшорних зон, за винятком нерезидентів, розташованих на території офшорних зон, які надали платнику податку виписку із правоустановчих документів, легалізовану відповідною консульською установою України, що свідчить про звичайний (неофшорний) статус такого нерезидента. При існуванні договорів, визначених абзацом першим цього пункту, платник податку має послатися на наявність зазначеної виписки у поясненні до податкової декларації.

Матеріали справи свідчать про те, що позивач у період часу з 2013 - 2014 роки мав господарські взаємовідносини з нерезидентом України Товариством з обмеженою відповідальністю «Торговий дім ЄПК» (розташоване за адресою: Росія, 115088, м. Москва, вул. Новоостаповська, будинок 5 будівля 14).

Суд зазначає, що Російська Федерація, де зареєстрований контрагент ТОВ «Торговий дім ЄПК» відсутнє у переліку держав (територій), у яких ставки податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижчі, ніж в Україні ([розпорядження Кабінету Міністрів України від 25.12.2013 року №1042-р](#)).

Враховуючи викладене, суд дійшов висновку, що господарські операції між позивачем та ТОВ «ТД ЄПК» (Російська Федерація), здійсненні протягом 2013 - 2014 років, не підпадають під визначення контрольованих операцій, а отже у позивача відсутній обов'язок подавати до контролюючих органів звіти про контрольовані операції з вказаним контрагентом.

Крім того, з матеріалів справи судом встановлено, що протягом 2014 року позивач мав господарські операції з Відкритим акціонерним товариством «Молдавський металургійний завод», на загальну суму 362376,14 грн.

Так, 07 квітня 2014 року між позивачем та ВАТ «Молдавський металургійний завод» укладено контракт №14-ПЗ/14, відповідно до умов якого продавець - ІП «ТД ЄПК -

Запоріжжя» зобов'язується поставити покупцю - ВАТ «Молдавський металургійний завод» підшипники, далі - товар, ціна, найменування, кількість якого зазначена в специфікації №1 (а.с.2-6, т.6). Відповідно до п.2.3 контракту - сума контракту на момент укладання складає 797044,32 рубля РФ.

Крім того 01.10.2014 між сторонами укладено додаткову угоду №1 до контракту №14-ПЗ/14 від 07.04.2014, на додаткову поставку підшипників на загальну суму 207451,17 рубля РФ (а.с.7-8, т.6).

Також, 16.10.2014 між сторонами укладено додаткову угоду №2 до контракту №14-ПЗ/14 від 07.04.2014, на додаткову поставку підшипників на загальну суму 97577,00 рубля РФ (а.с.9, т.6).

З матеріалів справи судом встановлено, що у зв'язку зі здійсненням позивачем господарських операцій з «Молдавський металургійний завод», ДПІ у Шевченківському районі м. Запоріжжя звернулось до позивача із запитом №2266/10/08-30-22-03, в якому зазначила, що протягом 2013 - 2014 років позивач здійснював господарські операції з контрагентами, які зареєстровані в державі (на території), де встановлено більше ніж одну ставку податку на прибуток (корпоративний податок), у зв'язку з чим, на думку відповідача, позивач зобов'язаний був подати до контролюючого органу довідку що підтверджує обрану нерезидентом ставку податку на прибуток (корпоративного податку), встановлену у державі його реєстрації.

Суд зазначає, що відповідно до пп.[39.2.1.3](#) п.[39.2](#) ст.[39 Податкового кодексу України](#) у разі коли в державі (на території) реєстрації такого нерезидента встановлено більше ніж одну ставку податку на прибуток (корпоративного податку), платником податку подається довідка (або її нотаріально засвідчена копія), що підтверджує обрану нерезидентом ставку податку на прибуток (корпоративного податку), встановлену у державі його реєстрації, до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує податкову і митну політику, у строки, визначені підпунктом 39.4.2 цієї статті для подання звіту про контрольовані операції.

З матеріалів справи судом встановлено, що на виконання пп.[39.2.1.3](#) п.[39.2](#) ст.[39 Податкового кодексу України](#), позивач звертався до ВАТ «Молдавський металургійний завод» з листом №308 від 03.02.2015, в якому просить контрагента надати позивачу довідку, що підтверджує обрану ВАТ «Молдавський металургійний завод» ставку податку на прибуток, а також інформацію чи подавало ВАТ «Молдавський металургійний завод» податкову звітність до податкових органів Республіки Молдова.

Проте, листом від 02.04.2015 №01-1014-111 ВАТ «Молдавський металургійний завод» повідомив позивача про те, що надати інформацію про обрану ставку податку на прибуток є неможливим, у зв'язку з специфікою законодавства Республіки Молдова, зокрема, розкриття будь-якої інформації стосовно ВАТ «Молдавський металургійний завод» передбачає кримінальну відповідальність, згідно [Кримінального кодексу](#) Республіки Молдова.

Враховуючи викладене, суд зазначає, що у позивача об'єктивно відсутня можливість виконати приписи пп.[39.2.1.3](#) п.[39.2](#) ст.[39 Податкового кодексу України](#) та подати до контролюючого органу довідку, що підтверджує обрану ВАТ «Молдавський металургійний завод» ставку податку на прибуток.

Суд зазначає, що контролюючий орган під час дослідження зовнішньоекономічних операцій повинен враховувати специфіку законодавства країни контрагента, а також брати до уваги ту обставину, що позивач позбавлений стороннього впливу на контрагента щодо

надання останнім документів, надання яких непередбачено та/або заборонено законодавством його країни.

Також, суд зазначає, що у разі неможливості подання довідки платником податку, контролюючий орган не позбавлений можливості звернутися до податкових органів Республіки Молдова з запитом щодо підтвердження факту подання звітності ВАТ «Молдавський металургійний завод».

За таких обставин, суд дійшов висновку про неподання позивачем до контролюючих органів довідки, що підтверджує обрану нерезидентом ставку податку на прибуток (корпоративного податку), встановлену у державі його реєстрації (Республіка Молдова) з об'єктивних підстав. А обов'язок подання звіту про контрольовані операції по взаємовідносинам з ВАТ «Молдавський металургійний завод» у позивача відсутній з огляду на те, що господарські операції з даним контрагентом за звітний період не перевищував 50 мільйонів гривень.

Також, з матеріалів справи судом встановлено, що протягом 2014 року позивач мав господарські операції з Товариством з обмеженою відповідальністю «Торговий дім ЄПК - Казахстан», на загальну суму 18 799 414,29 грн.

Так, 30 квітня 2014 року між позивачем та ТОВ «ТД ЄПК - Казахстан» укладено контракт №32/14, відповідно до умов якого продавець - ТОВ «ТД ЄПК - Казахстан» зобов'язується передати у власність покупця - ПІ «ТД ЄПК - Запоріжжя» товар в кількості та асортименті, згідно специфікаціям до даного контракту, а покупець зобов'язується прийняти товар та оплатити його вартість (а.с.32-38, т.6).

Виконання умов контракту підтверджується наданими до матеріалів справи митними деклараціями, оборотно-сальдовими відомостями (а.с.39-115, т.6).

Суд зазначає, що відповідно до п.[39.2.1.4](#) п.[39.2](#) ст.[39 Податкового кодексу України](#) операції, передбачені у підпунктах 39.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума здійснених операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний календарний рік.

За таких обставин, суд погоджується з позицією позивача, що господарські операції з ТОВ «ТД ЄПК - Казахстан», за 2014 рік, не підпадають під ознаки контрольованих, оскільки загальна сума здійснених операцій платника податків з ТОВ «ТД ЄПК - Казахстан» не перевищує 50 мільйонів гривень, у зв'язку з чим у позивача відсутній обов'язок подавати о контролюючого органу звіт про контрольовані операції з ТОВ «ТД ЄПК - Казахстан» за 2014 рік.

Враховуючи приписи ч.2 ст.[71 КАС України](#) та беручи до уваги приписи п.[4.1](#) ст.[4 Податкового кодексу України](#), котрими встановлена презумпція правомірності рішень платника податків, суд дійшов висновку, що відповідачем не доведено правомірність прийнятого податкового повідомлення - рішення.

Враховуючи викладене, суд дійшов висновку про наявність підстав для задоволення позовних вимог Іноземного підприємства «Торговий дім ЄПК - Запоріжжя».

Відповідно до ч.1 ст.[94 КАС України](#) якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта

владних повноважень, що виступав стороною у справі, або якщо стороною у справі виступала його посадова чи службова особа.

Керуючись ст.ст. [86](#), [158](#), [160-163](#), [167 КАС України](#), суд

ПОСТАНОВИВ:

Адміністративний позов Іноземного підприємства "Торговий дім ЄПК - Запоріжжя" - задовольнити.

Визнати протиправним та скасувати винесене Державною податковою інспекцією у Шевченківському районі м. Запоріжжя Головного управління ДФС у Запорізькій області податкове повідомлення рішення №0001722201 від 17.11.2015.

Судові витрати в сумі 10 642,50 грн. присудити на користь Іноземного підприємства "Торговий дім ЄПК - Запоріжжя" за рахунок бюджетних асигнувань Державної податкової інспекції у Шевченківському районі м. Запоріжжя Головного управління ДФС у Запорізькій області.

Постанова набирає законної сили відповідно до частини першої [статті 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Постанова може бути оскаржена до суду апеляційної інстанції протягом десяти днів за правилами, встановленими ст. [ст. 185-187 КАС України](#).

Суддя

І.В.Шара